

EVELIEN VAN DORT

funny omnibus

Callenbach

EVELIEN VAN DORT

funny
omnibus

Callenbach

Lees de hele Funny-serie!

Funny omnibus 1

Funny in het bos

Funny en Pluk

Funny wint

Funny omnibus 2

Funny in galop

Funny viert feest

Funny op trektocht

Funny mijn held

Funny op wereldreis

Funny's wedstrijd

Een tien voor Funny

Tweede druk, 2015

© Uitgeverij Callenbach – Utrecht, 2011
www.uitgeverijcallenbach.nl

Illustraties binnenwerk en omslag Kristel Steenberg

Omslagontwerp Tamar de Klijn

Layout/dtp Gerard de Groot

ISBN 978 90 266 2078 2

NUR 283

Leeftijd 8–11 jaar

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

EVELIEN VAN DORT

funny in het bos

Callenbach

EVELIEN VAN DORT

funny
in het bos

Callenbach

plantsoen

School

Bakker

Snackbar

Pony club

Juf Roos

Eva
Pieter
Carolien

Zandweg

Boshuis

Robin

Inhoud

1.	Ruiterpaden verplicht!	11
2.	Een bekeuring	15
3.	De ponyclub	19
4.	Ponyles thuis	23
5.	Wie staat er in de keuken?	28
6.	De ponypot	33
7.	Een uilskuiken	36
8.	Uilenballen	38
9.	Leren voor het ruiterbewijs	43
10.	G.W. in actie	47
11.	Over vroeger	51
12.	Een ree en een hond	55
13.	Pieter is zoek	60
14.	Wortelsoep	64
15.	Koeien houden van koffie	70
16.	Staarten wassen	77
17.	Eva helpt Pieter	80
18.	Op de weg	86
19.	Jippie	90
20.	Een doos chocolade	94

1. *Ruiterpaden verplicht!*

Eva voelt zich lekker uitgeslapen. Waarom zou ze nog langer in bed blijven?

Ze kleedt zich aan en schuift de gordijnen open. Wat is het mooi buiten! Tussen de bomen hangt een donzige mist en over het gras ligt een witte sluier van dauw. Zelfs de zon is wit en doet zijn best om door de wolken heen te schijnen. De tuin lijkt nog te slapen.

Tussen de takken van de bomen door ziet Eva de stal. Daar wonen Funny, Bontje en Sneeuw, drie Shetlanders. Sneeuw is de pony van haar zus Carolien. Haar broertje Pieter rijdt op Bontje en Eva's pony heet Funny.

Eva vindt haar eigen pony natuurlijke de leukste en liefste pony. Bij de stal is het ook stil, de pony's slapen vast nog.

Hoe laat zou het zijn? Eva kijkt op haar wekker. Half zeven. Logisch dat iedereen nog slaapt. Ze heeft geen zin om weer naar bed te gaan en besluit haar huiswerk vast te maken. Dan is dat lekker af. Eva begint aan haar rekentaak. Telkens kijkt ze naar buiten. De zon straalt de mist langzaam weg. De tuin wordt lichter en begint kleur te krijgen. De stammen van de bomen worden bruin, de kleine blaadjes lichtgroen en de narcissen vrolijk geel. De lucht wordt steeds blauwer. De zon schijnt met lange gouden stralen tussen de takken van de bomen door.

Intussen gaan de sommen vanzelf. De antwoorden schrijft ze met gemak op. Een halfuurtje later is Eva al klaar. Ze stopt de schriften in haar schooltas en voelt zich supertevreden. Eva loopt zachtjes de trap af en opent de buitendeur.

Funny hoort haar en hinnikt vrolijk. De pony loopt langs het hek heen en weer en schudt ongedurig haar manen. Ze wil haar ontbijt.

Eva vult de ruif met hooi. Daarna haalt ze haar poetskist uit de schuur.

De drie pony's staan naast elkaar en rukken plukjes hooi los.

'Volgende maand mogen jullie lekker sappig gras eten,' belooft Eva.

'Het gras in het weiland moet nog een beetje groeien. Vorige week heeft Robins vader met zijn tractor mest over het weiland uitgereden. Dat is goed voor het gras,' vertelt Eva terwijl ze haar pony borstelt. Losse haren stuiven rond. De pony verliest haar dikke wintervacht. Hele plukken laten los. Overal kleven haren.

'Harige pluizenbol,' moppert Eva. Funny drukt haar zachte snuit in haar hand en krijgt een knuffel.

Het lijkt of ze nooit uitgeborsteld raakt. Telkens blijven er losse haren in de borstel zitten. Eva borstelt en borstelt, ze kan gewoon niet meer stoppen.

Na Fun begint ze aan Sneeuw. Het sneeuwt witte haren. Op de grond ligt een dik wit tapijt. Als laatste neemt ze Bontje onder handen. Deze pony is een maatje kleiner, maar heeft niet minder haar. Eva hoort een tik op het keukenraam. Ze kijkt om. Mama staat voor het raam en wenkt. We gaan vast ontbijten, denkt Eva.

Eva voelt haar buik knorren. Ze heeft honger gekregen van het werk. Gauw ruimt ze de poetskist op en rent naar binnen.

'Ben je helemaal gek geworden?' zegt mama en duwt Eva de keukendeur weer uit. 'Weg, met die harenzooi. Je zit er helemaal onder. Wat een rommel.'

Buiten klopt Eva zich af. Het lukt niet erg. Aan haar trui en broek blijven ponyharen kleven.

'Wat kan ik eraan doen?' zegt ze. 'Haren zijn puur natuur hoor.'

'Ik help je wel,' zegt Carolien. Ze pakt de stofzuiger en loopt naar buiten. Ze probeert Eva's broek schoon te zuigen. Het kietelt en Eva springt lachend op en neer.

Pieter bemoeit zich er ook mee. 'Je kunt beter direct met de stofzuiger de pony's zuigen. Dat scheelt een heleboel werk.'

'Wees blij dat ik Bontje heb geborsteld,' antwoordt Eva. 'Ik zal jou

schoon zuigen.’ Ze pakt de slang uit Caroliens handen en zuigt Pieters T-shirt. Papa trekt de stekker uit het stopcontact en roept: ‘Nu gaan we ontbijten!’

Carolien kijkt naar de klok. Het is pas negen uur.

‘We zijn mooi op tijd voor ponyles,’ zegt ze.

‘We kunnen rustig langs de weg stappen. Als we lekker vroeg zijn, helpen we juf Roos met hindernissen klaarzetten.’

Papa bladert in de krant. Hij vouwt de krant dubbel en zegt: ‘Dit is interessant nieuws voor jullie!’ Carolien kijkt over zijn schouder mee.

‘Binnenkort zijn ruiterspaden verplicht,’ leest hij voor.

‘Waarom?’ vraagt Eva.

‘Logisch toch,’ antwoordt Pieter. ‘We zijn ruiters en rijden in het bos over paden. Wat doet die meneer van de krant moeilijk. We rijden daar al lang.’

Carolien buigt zich dieper over de krant en zegt: ‘Alle wandelpaden worden afgesloten voor de paardensport.’

‘Waar moeten we dan rijden?’ vraagt Eva.

‘Op ruiterspaden,’ antwoordt papa. ‘Dat zijn speciale zandpaden.’

‘Maar we rijden toch al op zandpaden,’ zegt Pieter weer.

Hij begrijpt helemaal niets van het krantenbericht.

Intussen heeft Carolien het hele stuk gelezen.

‘Dit is het toppunt!’ Ze staart met grote ogen naar de krant. ‘Een ruitersbewijs wordt verplicht gesteld. We moeten ook nog een boskaart kopen en...’

‘Dat geldt vast niet voor kinderen,’ zegt mama geruststellend.

‘Wel voor mij,’ zegt Carolien. ‘Hier staat dat een ruitersbewijs verplicht is vanaf twaalf jaar. Alleen met een ruitersbewijs kun je die boskaart kopen. Het kost dus nog geld ook.’

Eva stoot Pieter aan. ‘Boffen wij even.’

Nu wil mama het artikel ook lezen. Ze zegt verbaasd: ‘Dat ruitersbewijs lijkt wel een rijbewijs voor een auto. Dan heb je ook een theorie- en een praktijkexamen.’

‘Laten we ons maar niet te druk maken,’ zegt papa. ‘De ruiterspaden moeten nog aangelegd worden.’

Toch maakt Eva zich erg ongerust. Stel je voor dat ze niet meer in het bos mogen paardrijden. Waar moeten ze dan rijden?

‘We gaan wat eerder naar ponyles,’ stelt Carolien voor. ‘Misschien zien we onderweg de boswachter. We kunnen aan hem vragen wat er gaat gebeuren.’

‘Yes,’ zegt Pieter. Hij heeft wel zin in een bosritje.

Eva denkt na. Wat doet die nieuwe boswachter eigenlijk in het bos?

funny

Lees alle avonturen van Eva met haar pony Funny!
In deze omnibus zijn drie delen uit de populaire serie
gebundeld: *Funny in het bos*, *Funny en Pluk*
en *Funny wint*.

Met nieuwe illustraties van Kristel Steenbergens.

Evelien van Dort heeft al meer dan zestig kinder-
en jeugdboeken geschreven. De Funnyboeken
hebben een speciaal plekje in haar
hart: paardrijden is namelijk haar
grootste hobby! Lees meer over
Evelien op www.evelienvandort.nl

Callenbach

www.uitgeverijcallenbach.nl

NUR 282

9 789026 620782